

Saksnr. 16/2952

06.10.2016

**Høringsnotat -
opplysningsplikt om
bostedslandet til tilknyttede
personer i saker om
bindende forhåndsuttalelse
fra Skatteetaten**

Innhold

1	Innledning	3
2	Bakgrunn og behov for regelendringer	4
2.1	BEPS – Handlingsplan mot overskuddsflytting og uthuling av skattegrunnlag	4
2.2	BEPS rapport 5: Bekjempelse av skadelig skattepraksis ved utveksling av avgjørelser med skattemyndighetene i andre land mv.	4
2.3	Gjennomføring av BEPS-handlingsplanen tiltak 5 i Norge. Behov for endringer i regelverket om bindende forhåndsuttalelser	7
3	Om opplysningsplikts innhold	9
3.1	Innledning	9
3.2	Nærmere om opplysningsplikts innhold og omfang	10
3.3	Om ikraftsetting og utveksling av bindende forhåndsuttalelser av sagt før ikraftsettingstidspunktet	12
4	Økonomiske og administrative konsekvenser	13
5	Forslag til forskriftstekst	14

1 INNLEDNING

Finansdepartementet sender på høring et forslag om at skattyterne skal opplyse om bostedslandet for tilknyttede personer samtidig som de anmoder om å få bindende forhåndsuttalelser fra skattemyndighetene. Opplysningsplikten omfatter informasjon om bostedslandet til tilknyttede personer til en part i en disposisjon som er gjenstand for bindende forhåndsuttalelse. Terskelen for når en person anses som tilknyttet, er direkte eller indirekte eierskap på minst 25 pst. av aksjekapitalen eller en tilsvarende andel av stemmerettighetene i selskapet. Skattyteren skal også gi opplysninger om sitt direkte morselskap og det ultimate morselskapet.

Oppfyllelse av opplysningsplikten skal være et vilkår for å få anmodningen om bindende forhåndsuttalelse realitetsbehandlet.

Formålet med de foreslåtte reglene er å legge til rette for at Norge kan oppfylle anbefalingene i rapporten til tiltak 5 i OECD og G20-landenes BEPS-prosjekt (Base Erosion and Profit Shifting). Et av tiltakene i rapporten går ut på at skattemyndighetene i ulike land skal utveksle visse avgjørelser med hverandre. Tiltaket bidrar til BEPS-prosjektets mål om å sikre åpenhet mellom skattemyndighetene, likebehandling og fremme rettssikkerhet og forutberegnelighet.

De foreslåtte reglene skal stå i forskriften som skal gis til utfylling av skatteforvaltningsloven.

Departementet tar sikte på at reglene skal tre i kraft 1. januar 2017. Plikten til å gi opplysninger gjelder alle begjæringer om bindende forhåndsuttalelser som fremmes etter ikraftsettingstidspunktet.

2 BAKGRUNN OG BEHOV FOR REGELENDRINGER

2.1 BEPS – Handlingsplan mot overskuddsflytting og uthuling av skattegrunnlag

BEPS-prosjektet er et internasjonalt prosjekt i regi av OECD og G20-landene som har som mål å finne omforente tiltak som kan motvirke overskuddsflytting og uthuling av skattegrunnlaget. Tiltakene gjelder både innretning av nasjonal lovgivning og utforming av skatteavtaler, samt klargjøring av retningslinjene for internprising. Norge har deltatt aktivt i BEPS-prosjektet og har sluttet seg til anbefalingene i rapportene som kom ut av dette arbeidet.

Det regjeringsoppnevnte skatteutvalget anbefalte i NOU 2014: 13 Kapitalbeskatning i en internasjonal økonomi at BEPS-tiltakene bør følges opp for å motvirke overskuddsflytting. Utvalget uttaler her at tilgang til informasjon er grunnleggende for å sikre riktig fastsettelse av skattegrunnlaget og at tilliten til skattesystemet ikke undergraves. Regjeringen understreket også viktigheten av skattemyndighetenes tilgang til informasjon i Meld. St. 4 (2015-2016).

Under behandlingen av Meld. St. 4 (2015-2016) fattet Stortinget vedtak om at Regjeringen skal påse en rask og mest mulig fullstendig implementering av BEPS-anbefalingene i det norske regelverket, jf. vedtak 738.

2.2 BEPS rapport 5: Bekjempelse av skadelig skattepraksis ved utveksling av avgjørelser med skattemyndighetene i andre land mv.

Rapporten til tiltakspunkt 5 i BEPS-prosjektet¹ (Action 5: Final report, «Countering Harmful Tax Practices More Effectively, Taking into Account Transparency and Substance») fra 2015 gjelder motvirkning av såkalt skadelig skattepraksis. Rapporten slår fast at skadelig skattepraksis bør forebygges bl.a. ved å gi andre land innsyn i nærmere bestemte bindende avgjørelser som nasjonale skattemyndighetene avgir til

---

¹ <http://www.oecd.org/tax/countering-harmful-tax-practices-more-effectively-taking-into-account-transparency-and-substance-action-5-2015-final-report-9789264241190-en.htm>

skattytere. Det er ifølge rapporten derfor en prioritert oppgave å utveksle slike avgjørelser som treffes av skattemyndighetene.

Avgjørelsene («rulings») som skal utveksles er definert som råd, informasjon eller forpliktelse fra skattemyndigheten til en bestemt skattyter eller gruppe av skattytere som gjelder skattyteren(e)s skattesituasjon, og som skattyteren(e) kan legge til grunn for sin skatteplikt². Dette innebærer at avgjørelser som er gitt av skattemyndighetene og som er bestemmende for skattesituasjonen til én eller flere bestemte skattytere, vil være omfattet av utvekslingsplikten. Det går videre fram at både avgjørelser av skattespørsmål som gis både før og etter at en disposisjon igangsettes er omfattet, men ikke uttalelser eller avgjørelser som avgis etter at det er foretatt et bokettersyn eller etter at skattyter har levert selvangivelse eller regnskap.

Rapporten inneholder en detaljert beskrivelse av i alt seks kategorier avgjørelser som skal utveksles og hvilke land de skal utveksles med. Beskrivelsen er tatt inn som et vedlegg til høringsnotatet her. Kategori 3³ gjelder avgjørelser av skattemyndighetene om å nedjustere skatteyterens skattbare inntekt eller overskudd i grensekryssende forhold («Cross-border rulings giving a unilateral downward adjustment to the taxpayer's taxable profits»). Kategori 2⁴ gjelder grensekryssende ensidige forhåndsavtaler i internprisingssaker og eventuelle andre grensekryssende og ensidige forhåndsskatteavgjørelser om internprising eller anvendelsen av internprisingsprinsippene («Cross-border unilateral APAs⁵ and any other cross-border unilateral tax ruling (such as an ATR⁶) covering transfer pricing or the application of transfer pricing principles»).

---

² «any advice, information or undertaking provided by a tax authority to a specific taxpayer or group of taxpayers concerning their tax situation and on which they are entitled to rely», se rapporten side 47 avsnitt 95.

³ Side 50 i rapporten.

⁴ Side 49 i rapporten

⁵ Advance Pricing Arrangements

⁶ Advance Tax Rulings

At en avgjørelse omfattes av plikten til å skulle utveksleopplysninger med et annet lands skattemyndigheter, vil i seg selv ikke si at den konkrete transaksjonen medfører risiko for overskuddsflytting. Det betyr bare at transaksjonen er i en kategori man antar at det generelt kan knyttes slik risiko til og at det derfor er av interesse for andre lands skattemyndigheter å ha informasjon om at avgjørelsen foreligger og hva den går ut på.

Informasjonen skal utveksles med bostedslandet til alle tilknyttede personer til skattyter(ne) som er part i den transaksjonen som avgjørelsen omfatter. Dette omfatter både fysiske og juridiske personer. Terskelen for når en fysisk eller juridisk person anses å være en tilknyttet person til en skattyter, er satt til en eierandel på minst 25 pst. av aksjekapitalen eller tilsvarende andel av stemmerettighetene i selskapet. Dette innebærer for eksempel at to personer anses som tilknyttede dersom den ene eier en andel i den andre tilsvarende 25 pst. eller mer, eller om en tredjepart eier en andel tilsvarende 25 pst. eller mer i begge personene. En person vil bli ansett som eier både ved direkte eierskap og ved indirekte eierskap gjennom et mellomliggende selskap.

Hva som anses som bostedslandet til en fysisk eller juridisk person, slik at plikten til å utveksle den bestemte informasjonen med dette landet oppstår, antas å måtte avgjøres etter reglene i den avtalen som gir hjemmel for selve utvekslingen. Det betyr for eksempel at dersom utvekslingen av avgjørelsene skjer med grunnlag i en skatteavtale, er det bostedsreglene i denne avtalen som avgjør hva som er bostedslandet til den bestemte fysiske eller juridiske personen. Dersom den aktuelle avtalen ikke inneholder regler om bosted, må internrettslige bostedsregler anvendes for å avgjøre bostedslandet. Ettersom utgangspunktet i bostedsbestemmelsen i artikkel 4 i OECD og FNs mønsteravtaler er at internretten i landene er avgjørende for hvor foretaket/personen er bosatt, vil i realiteten skatteavtaler som følger mønsteravtalenes regler om bosted kun komme til anvendelse i tilfeller der det konstateres dobbelt bosted på grunnlag av begge lands internrettslige regler om bosted.

Uttekslingen av informasjon skal skje spontant, dvs. at landene skal oversende de aktuelle avgjørelsene på eget initiativ uten forutgående begjæring fra mottakerlandet. Uttvekslingen skal foregå som en totrinnsprosess; skattemyndighetene oversender først et sammendrag med grunnleggende informasjon om avgjørelsen via et elektronisk skjema til de aktuelle landenes skattemyndigheter. Basert på den oversendte informasjonen avgjør disse landene hvorvidt de skal etterspørre avgjørelsen i sin helhet.

2.3 Gjennomføring av BEPS-handlingsplanen tiltak 5 i Norge. Behov for endringer i regelverket om bindende forhåndsuttalelser

Som nevnt i avsnitt 2.1 er det enighet om at BEPS-anbefalingene skal gjennomføres i Norge på en rask og mest mulig fullstendig måte. Ved å sende informasjon om avgjørelser som omfattes av handlingsplanens tiltak 5 til skattemyndighetene i andre land, kan Skatteetaten i framtiden forvente å motta informasjon om tilsvarende avgjørelser fra andre land. Departementet legger til grunn at den informasjonen som Skatteetaten vil motta vil være både nyttig og relevant i etatens arbeid. Det er derfor i norske skattemyndigheters interesse at Norge oppfyller dette punktet i handlingsplanen på en god og lojal måte.

Ligningsloven kapittel 3A og petroleumsskatteloven § 5 nr. 4 og 5 har regler om bindende forhåndsuttalelser som går ut på at skattytere kan be om skattemyndighetenes vurdering av de skattemessige virkningene av fremtidige disposisjoner. Reglene er videreført i kapittel 6 i den nye skatteforvaltningsloven som trer i kraft 1. januar 2017. Hvis skattyteren velger å gjennomføre den skisserte disposisjonen, er skattemyndighetene bundet til å skattlegge skattyteren i samsvar med uttalelsen dersom han eller hun krever det.

Enkelte bindende forhåndsuttalelser som Skatteetaten avgir, vil kunne være avgjørelser som er gjenstand for utvekslingsplikt etter rapporten om tiltakspunkt 5 i BEPS-prosjektet. Departementet antar at opplysningene som skattyterne gir som en del av anmodningen om å få en bindende forhåndsuttalelse, i noen tilfeller vil være tilstrekkelig til å avgjøre om uttalelsen skal utveksles og hvilke land den skal utveksles

med. Opplysningene kan imidlertid være vanskelig tilgjengelig eller ufullstendige, slik at skattemyndighetene må foreta usikre slutninger om hvorvidt det foreligger utvekslingsplikt. I andre tilfeller vil det være slik at skattyterens beskrivelse av saksforholdet ikke er tilstrekkelig til at Skatteetaten kan ta stilling til utvekslingsspørsmålet.

I BEPS-rapporten til tiltakspunkt 5 er det lagt til grunn at landene bør innføre opplysningsplikt for skattyterne slik at skattemyndighetene får den informasjonen som er nødvendig for å utveksle avgjørelser.

Departementet foreslår på denne bakgrunn at det innføres en plikt for skattyterne til å gi opplysninger om bostedslandet til tilknyttede personer samtidig med at de ber om en bindende forhåndsuttalelse. I punkt 3 gjøres det nærmere rede for opplysningspliktens innhold og omfang. Ved utforming av reglene har departementet lagt vekt på to forhold. For det første må opplysningsplikten være så omfattende at den gir skattemyndighetene tilstrekkelig grunnlag for å vurdere om den bindende forhåndsuttalelsen skal utveksles og hvilke land den skal utveksles med. For det andre bør opplysningsplikten ikke gå lenger enn det som er nødvendig for å ta stilling til utvekslingsspørsmålet. Opplysningsplikten bør derfor så langt det er mulig, ikke ramme anmodninger om bindende forhåndsuttalelser som ikke skal utveksles eller omfatte flere opplysninger enn det som trengs.

Det rettslige grunnlaget for å utveksle uttalelsene med utenlandske skattemyndigheter er folkerettslige avtaler eller avtalebestemmelser om informasjonsutveksling. Norge har inngått flere typer av slike avtaler. Det konkrete grunnlaget for spontanutveksling må fastslås i det enkelte tilfellet.

Europarådet/OECDs overenskomst om gjensidig administrativ bistand i skattesaker⁷ (den multilaterale bistandsavtalen) artikkel 7 gir hjemmel for spontanutveksling av opplysninger i nærmere bestemte situasjoner.

Overenskomst om administrativ bistand i skattesaker mellom Danmark, Finland, Færøyene, Grønland, Island, Norge og Sverige (den nordiske bistandsavtalen) artikkel 11 omhandler spontanutveksling av opplysninger og fastslår nærmere i hvilken utstrekning en avtalestat skal gi opplysninger til en annen stat uten særskilt anmodning.

Også bestemmelser om utveksling av informasjon i skatteavtale eller særskilt informasjonsutvekslingsavtale som Norge har inngått med andre land, vil kunne være et hjemmelsgrunnlag for spontanutveksling av avgjørelser. Artikkel 26 i OECD og FNs mønsterskatteavtaler gir grunnlag for slik utveksling av informasjon. De avtalene som Norge har inngått som inneholder en bestemmelse i tråd med mønsterskatteavtalenes artikkel 26, vil derfor gi hjemmel for spontanutveksling av avgjørelser med avtalemotpartene.

3 OM OPPLYSNINGSPLIKTENS INNHOLD

3.1 Innledning

Skattedirektoratet sendte 29. april 2016 på høring et forslag til skatteforvaltningsforskrift⁸ som skal gis til utfylling av skatteforvaltningsloven. Forskriftens kapittel 6 har regler om bindene forhåndsuttalelser. Departementet går inn for at den nye opplysningsplikten tas inn i to likelydende bestemmelser i § 6-1-4 åttende ledd som gjelder krav til innholdet i anmodninger om alminnelige forhåndsuttalelser

---

7

https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/fin/skatter_avgifter/skatteavtaler/stprp_75_1988_89.pdf og <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/Prop-142-S-2009-2010/id607818/?q=&ch=7>

⁸ <http://www.skatteetaten.no/no/Radgiver/Rettskilder/Uttalelser/Horingsuttalelser/horing-forskrift-til-lov-om-skatteforvaltning-skatteforvaltningsloven/>

etter lovens § 6-1 første ledd, og § 6-1-11 som gjelder krav til anmodninger om bindende forhåndsuttalelser i saker om realisasjon av naturgass etter lovens § 6-1 annet ledd.

Opplysningsplikten omfatter for det første informasjon om tilknyttede personer til partene som disposisjonen gjelder og hvor disse er bosatt. For det andre omfatter den informasjon om skattyterens direkte morselskap og det ultimate morselskapet dersom dette er annet selskap enn morselskapet.

3.2 Nærmere om opplysningspliktens innhold og omfang

Det framgår av *første punktum* at anmodningen om en bindende forhåndsuttalelse skal inneholde opplysninger om tilknyttede personer til partene som disposisjonen gjelder og hvor disse er bosatt.

Begrepet «tilknyttet person» er definert i *annet punktum*. Det omfatter for det første fysiske og juridiske personer som skattyteren, direkte eller indirekte, eier med minst 25 pst. av aksjekapitalen eller har en tilsvarende andel av stemmerettighetene, jf. bokstav a. For det andre omfattes fysiske eller juridiske personer som, direkte eller indirekte, eier skattyteren med minst 25 pst. av aksjekapitalen eller har en tilsvarende andel av stemmerettighetene, jf. bokstav b. For det tredje omfatter begrepet også fysiske eller juridiske personer som tilknyttede personer etter bokstav b eier med minst 25 pst. av aksjekapitalen eller har en tilsvarende andel av stemmerettighetene, jf. bokstav c.

Eierandelen eller andelen av stemmerettighetene kan variere over tid. Departementet legger til grunn at det er innflytelsen på det tidspunktet skattyteren ber om den bindende forhåndsuttalelsen, som skal legges til grunn ved vurderingen av om to personer er tilknyttede. Dersom kravet om minst 25 pst. eierinteresse ikke er oppfylt på dette tidspunktet, men det foreligger konkrete planer om at kravet vil være oppfylt på disposisjonstidspunktet, skal opplysningsplikten likevel også gjelde.

Departementet legger videre til grunn at spørsmålet om hvor en tilknyttet person er «bosatt» etter første punktum må avgjøres på grunnlag av reglene i den folkerettslige avtalen som gir hjemmel for informasjonsutvekslingen. For eksempel vil dette bety at dersom utvekslingen av avgjørelsene gjøres med grunnlag i en skatteavtale, er det bostedsreglene i den relevante avtalen som avgjør hva som er bostedslandet til den bestemte fysiske eller juridiske personen. Dersom det aktuelle avtalegrunnlaget ikke inneholder regler om bosted, må internrettslige bostedsregler anvendes for å avgjøre bostedslandet. Som nevnt i punkt 2.2 er utgangspunktet i bostedsbestemmelsen i artikkel 4 i OECD og FNs mønsteravtaler at internretten i landene er avgjørende for hvor foretaket/personen er bosatt. I realiteten vil derfor skatteavtalebestemmelser som følger mønsteravtalenes regler om bosted kun komme til anvendelse i tilfeller der det konstateres dobbelt bosted på grunnlag av begge lands internrettslige regler.

Det framgår av *tredje punktum* at opplysningsplikten også omfatter informasjon om skattyterens direkte morselskap og hvor dette selskapet er bosatt, samt opplysninger om det ultimate morselskapet og hvor dette er bosatt.

BEPS-rapporten har ingen anbefaling om hvilke krav til eierskap mv. som skal gjelde ved vurderingen av om et selskap er skattyterens direkte morselskap eller det ultimate morselskapet. Departementet foreslår at det er konserndefinisjonen i regnskapsloven § 1-3 som her skal legges til grunn. Dette innebærer at et selskap er skattyterens direkte morselskap dersom det har «bestemmende innflytelse» over skattyteren. Det ultimate morselskapet er konsernspissen i konsernet etter de samme reglene.

Kontrollvilkåret omfatter tilfeller hvor innflytelse over det andre rettssubjekt utøves på et annet grunnlag enn eierskap. Det omfatter blant annet rådighet over stemmer på generalforsamling, retten til å velge flertall av styremedlemmer i et selskap, eller hvor en gjennom avtale er sikret innflytelse over det andre subjektet. Departementet foreslår at det er beregningen av stemmerettigheter mv. i regnskapsloven § 1-3 som her skal legges til grunn.

Ved beregning av indirekte eierskap skal alle eierandeler mv. på minst 25 pst. regnes med, selv om en ved å multiplisere eierandelene kommer til at den indirekte andelen ikke utgjør minst 25 pst. Dette gjelder uavhengig av hvor mange subjekter det eies eierandeler gjennom. Dersom selskap A eier 25 pst. av selskap B, som igjen eier 25 pst. av selskap C vil en matematisk beregning av As eierandel i C være 12,5 pst. Kravet til «bestemmende innflytelse» er likevel oppfylt ettersom eierandelen i hvert ledd er på minst 50 pst. Den samme metoden skal legges til grunn ved beregning av stemmerettigheter.

Oppfyllelse av opplysningsplikten er et vilkår for å få realitetsbehandlet anmodningen om bindende forhåndsuttalelse. I forskriften § 6-1-5 og § 6-1-12 er det regler om avvisning av anmodninger om bindende forhåndsuttalelser som ikke oppfyller kravene til anmodningens innhold.

3.3 Om ikraftsetting og utveksling av bindende forhåndsuttalelser avsagt før ikraftsettingstidspunktet

Departementet foreslår at de nye reglene skal tre i kraft 1. januar 2017 samtidig med den nye skatteforvaltningsloven. Opplysningsplikten skal gjelde alle anmodninger om bindende forhåndsuttalelser som fremmes etter ikraftsettingstidspunktet.

Det følger av anbefalingene i BEPS-rapporten til tiltak 5 at landene skal utveksle avgjørelser avsagt så langt tilbake som til 2010. De nye reglene om opplysningsplikt vil ikke omfatte bindende forhåndsuttalelser som Skatteetaten allerede har avsagt eller har til behandling pr. 1. januar 2017. I slike saker må Skatteetaten vurdere spørsmålet om utveksling av uttalelser på bakgrunn av de opplysningene som er tilgjengelige. I BEPS-rapporten er det åpnet for at landene kan oppfylle plikten til å utveksle tidligere avsagte avgjørelser på denne måten.

4 ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen *provenymessige* konsekvenser.

For *skattyterne* vil forslaget innebære økte administrative kostnader. Omfanget av disse kostnadene beror på i hvor mange saker det oppstår opplysningsplikt og hvor krevende det er å oppfylle plikten når den inntreffer.

Skattedirektoratet er i ferd med å gå gjennom praksis i saker om bindende forhåndsuttalelser fra 2010 fram til 2016. Basert på gjennomgangen så langt, anslår departementet at det kan bli aktuelt med utveksling av et svært begrenset antall saker hvert år. Å anslå hvor mange tilfeller hvor utveksling blir aktuelt er vanskelig ettersom omfanget avhenger av i hvilken grad skattyterne benytter seg av ordningen med bindende forhåndsuttalelser i fremtiden. En usikkerhetsfaktor er også at det ikke er mulig å fastslå hvor mange avgitte uttalelser fra 2010 som ville vært omfattet av utvekslingsplikten uten at det framgår av de opplysningene som foreligger i sakene.

Skattyterne skal gi opplysningene samtidig som de fremmer anmodningen om å få en bindende forhåndsuttalelse. I praksis oppstår det dermed ikke en plikt til å levere opplysninger på et annet tidspunkt eller i en annen form enn det skattyterne har i dag.

Departementet legger til grunn at skattyterne på de fleste tidspunkt vil kunne ha oversikt over de personer som står i forhold til skattyteren på den måten at de kommer over terskelen på 25 pst. eierandel, og at et krav om å opplyse om hvem disse er og hvor de er skattemessig bosatt i liten grad vil medføre merarbeid for skattyteren. På den annen side vil det antakelig være tilfeller der en skattyter ikke vil inneha opplysninger om en person som anses som tilknyttet, for eksempel på grunnlag av en felles eier. Departementet antar likevel at skattyteren gjennom tilgang til regnskapsdokumenter eller annen dokumentasjon vil kunne finne fram til den informasjonen som skattyteren behøver for å oppfylle kravene til opplysninger uten å igangsette et større arbeid.

Etter en samlet vurdering av antallet saker der opplysningsplikten antas å oppstå og kostnadene ved å oppfylle plikten i hvert enkelt tilfelle, antar departementet at forslaget samlet sett har begrensede økonomiske og administrative konsekvenser for skattyterne.

For *skattemyndighetene* vil forslaget gjøre det enklere å identifisere hvilke uttalelser som skal utveksles og hvilke land de skal utveksles med enn det det ellers ville vært. Dette betyr at kostnadene for å oppfylle anbefalingene i rapport 5 i BEPS- prosjektet om å utveksle informasjon vil bli redusert sammenlignet med i dag. Departementet legger til grunn at de foreslåtte reglene i noen tilfeller er helt nødvendige for at skattemyndighetene skal kunne oppfylle utvekslingsplikten. Departementet viser videre til at de opplysningene som Skatteetaten vil motta på grunnlag av utvekslingsplikten i rapporten til tiltak 5, vil være både nyttige og relevante i Skatteetatens arbeid.

5 FORSLAG TIL FORSKRIFTSTEKST

I

I forskrift xx. xxxx 2016 nr. xxxx til lov om skatteforvaltning (skatteforvaltningsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 6-1-4 åttende ledd skal lyde:

Anmodningen skal inneholde opplysninger om tilknyttede personer til partene som disposisjonen gjelder og hvor disse er bosatt. Som tilknyttet person regnes:

- a) fysiske og juridiske personer som den skattepliktige, direkte eller indirekte, eier med minst 25 pst. av aksjekapitalen eller har en tilsvarende andel av stemmerettighetene i,
- b) fysiske eller juridiske personer som, direkte eller indirekte, eier den skattepliktige med minst 25 pst. av aksjekapitalen eller har en tilsvarende andel av stemmerettighetene i den skattepliktige og

- c) fysiske eller juridiske personer som tilknyttede personer etter bokstav b eier eller kontrollerer med minst 25 pst. av aksjekapitalen eller har en tilsvarende andel av stemmerettighetene i.

Anmodningen skal også inneholde opplysninger om den skattepliktiges direkte morselskap og hvor dette selskapet er bosatt, samt opplysninger om det ultimate morselskapet og hvor dette er bosatt.

§ 6-1-4 nåværende åttende ledd blir nytt niende ledd.

§ 6-1-11 fjerde ledd skal lyde:

Anmodningen skal inneholde opplysninger om tilknyttede personer til partene som disposisjonen gjelder og hvor disse er bosatt. Som tilknyttet person regnes:

- a) fysiske og juridiske personer som den skattepliktige, direkte eller indirekte, eier eller kontrollerer med minst 25 pst. av aksjekapitalen eller har en tilsvarende andel av stemmerettighetene i,
- b) fysiske eller juridiske personer som, direkte eller indirekte, eier eller kontrollerer den skattepliktige med minst 25 pst. av aksjekapitalen eller har en tilsvarende andel av stemmerettighetene i den skattepliktige og
- c) fysiske eller juridiske personer som tilknyttede personer etter bokstav b eier eller kontrollerer med minst 25 pst. av aksjekapitalen eller har en tilsvarende andel av stemmerettighetene i.

Anmodningen skal også inneholde opplysninger om den skattepliktiges direkte morselskap og hvor dette selskapet er bosatt, samt opplysninger om det ultimate morselskapet og hvor dette er bosatt.

§ 6-1-11 nåværende fjerde og femte ledd blir femte og nytt sjette ledd.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2017.

What rulings are covered?	With which country does information need to be exchanged?
<p>1. Rulings related to a preferential regime Shipping company regimes, banking regimes, insurance regimes, financing and leasing regimes, fund management regimes, headquarters regimes, distribution centre regimes, service centre regimes, IP regimes, holding company regimes, and other miscellaneous regimes identified as preferential regimes by the FHTP</p>	<p>i. The countries of residence of all related parties (a 25% threshold would apply), with which the taxpayer enters into a transaction for which a preferential treatment is granted or which gives rise to income from related parties benefiting from a preferential treatment (this rule also applies in a PE context); and</p> <p>ii. The residence country of (a) the ultimate parent company and (b) the immediate parent company.</p>
<p>2. Cross-border unilateral APAs and any other cross-border unilateral tax ruling (such as an ATR) covering transfer pricing or the application of transfer pricing principles</p>	<p>i. The countries of residence of all related parties with whom the taxpayer enters into transactions that are covered by the APA or cross-border unilateral tax ruling; and</p> <p>ii. The residence country of (a) the ultimate parent company and (b) the immediate parent company.</p>
<p>3. Cross-border rulings giving a unilateral downward adjustment to the taxpayer's taxable profits in the country giving the ruling</p>	<p>i. The countries of residence of all related parties with whom the taxpayer enters into transactions covered by the ruling.</p> <p>ii. The residence country of (a) the ultimate parent company and (b) the immediate parent company</p>
<p>4. PE rulings</p>	<p>i. The residence country of the head office, or the country of the PE, as the case may be; and</p> <p>ii. The residence country of (a) the ultimate parent company and (b) the immediate parent company.</p>
<p>5. Related party conduit rulings</p>	<p>i. The country of residence of any related party making payments to the conduit (directly or indirectly);</p> <p>ii. The country of residence of the ultimate beneficial owner (which in most cases will be the ultimate parent company) of payments made to the conduit; and</p> <p>iii. To the extent not already covered by ii), the residence country of (a) the ultimate parent company and (b) the immediate parent company.</p>

